

עמ"ת 37669/04/15 - גריגורי בשירוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 מאי 2015

עמ"ת 37669-04-15 בשירוב(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

גריגורי בשירוב

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

עו"ד ירון פורר ב"כ העורר

העורר הובא ע"י שב"ס

עו"ד עדי יעקובוביץ ב"כ המשיבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ, מיום 15.4.2015 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של התפרצות לדירה, גרימת חבלה חמורה למתלונן בעל הדירה ואיומים.

בית משפט קמא קבע בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, והפנה את העורר לקבלת תסקיר מעצר.

לאחר קבלת תסקיר המעצר, התקיים דיון בסופו הורה בימ"ש קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עמוד 1

3. ב"כ העורר טען כי בימ"ש קמא נקלע לכלל טעות בעת שנמנע להיעתר לבקשתו לבחון את המפקחים המוצעים, ושם את כל כובד המשקל על מסוכנותו של העורר. עוד לדברי ב"כ העורר, אין בנסיבות האירוע, כמו גם בעברו הפלילי של העורר, כדי להוביל למסקנה שלא תסכון חלופת מעצר וכי היה על בית משפט קמא לבחון מעבר לחלופת המעצר המוצעת גם אפשרות לעיבוייה באמצעות פיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, סבור ב"כ העורר, כי נכון וראוי להחזיר את הדיון לבית משפט קמא על מנת שישמע את המפקחים ויתרשם כי ניתן להורות על שחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת.
4. ב"כ המשיבה, מנגד, טענה כי החלטת בימ"ש קמא נסמכת על אדנים מוצקים ובדין פעל עפ"י המתווה בעת שבחן תחילה קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והורה על קבלת תסקיר מעצר ובנסיבות בהן התסקיר לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת, לא מצא לסטות מהמלצת שירות המבחן והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
5. כתב האישום אשר נקבע בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו, מייחס לעורר כי התפרץ לדירה השייכת למתלונן, ובעת שהלה הגיע למקום פתח את הדלת והכניס את ידיו בניסיון להציץ לתוך הדירה, בעט העורר בדלת הדירה וטרק אותה על ידו של המתלונן וגרם לו לשבר. המתלונן נעל את דלת הדירה וירד ללובי. בנסיבות אלה יצא העורר ממרפסת הדירה למטה, אחז במוט ברזל שהניף אותו לעבר המתלונן שניסה להתגונן מפניו, עד אשר עלה בידו להעיף את המוט מידידו של העורר. בהמשך שב העורר ואחז במוט, הניפו לעבר המתלונן ונמלט מהמקום.
6. בימ"ש קמא מצא, כאמור, כי קיימות ראיות לכאורה וכן עילת מעצר והורה כי לצורך בחינת אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר, יתקבל אודותיו תסקיר מעצר.
7. מתסקיר המעצר עלה כי המדובר בעורר שזקף לחובתו הרשעות קודמות וריצה עונשי מאסר בפועל. עוד עלה כי העורר מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים, ומאז שחרורו מריצוי עונשו, המשיך להסתבך עם החוק ונעדר מסגרת תפקודית כלשהי. שירות המבחן התרשם כי העורר מנהל לאורך השנים אורח חיים בלתי מאורגן, נעדר גורמי תמיכה מייצבים, יוצר קשר עם גורמים שוליים ומעורבות חוזרת עם החוק. בשים לב לעמדתו המשליכה את הקשיים בהתנהלותו על גורמים חיצוניים, והיותו בעל תפיסה קורבנית בלא יכולת לבחון את דפוסיו, הרגליו המופנים והשלכותיהם, התרשמו בדבר סיכון במצבו להישנות מעורבות עם החוק.
- שירות המבחן בחן את חלופות המעצר המוצעות: אחותו של העורר שאמורה לשמש כמפקחת עיקרית, אשר בהקשר אליה התרשם שירות המבחן כי על אף ניסיונותיה לסייע לו לא מעורבת באופן אקטיבי בחייו ומתקשה לאורך השנים להשפיע עליו. שירות המבחן התרשם בדבר האכפתיות, המחויבות והרצון שמגלה המפקחת. אולם, התרשם, בדבר חוסר יכולתה להשפיע או להוות גורם ממתן ומארגן עבור העורר וכן נוכח הערכת הסיכון במצבו שתקשה לזהות מצבי סיכון ולהשפיע עליו ואף שתקשה לדווח אודות הפרה.

גם המפקח הנוסף שהוצע, גיסו של העורר, נבחן ע"י שירות המבחן. הוא ביטא ציפייה כי שהותו של

העורר בביתם תסייע לו לסגל דפוסי התנהגות נורמטיביים הכוללים תעסוקה ומחויבות משפחתית. שירות המבחן התרשם בדבר הרצון שמביע המפקח להתגייס ולסייע לעורר, נוכח מחויבותו לאשתו שהיא אחותו. שירות המבחן התרשם כי המפקח תופס את העורר כבעל עמדה בלתי מגובשת, אשר מתקשה לתפקד באורח תקין ויציב ונוכח תפיסתו זו סבור כי העורר זקוק לתמיכת בני המשפחה להצבת גבולות ברורים והתנהלות סמכותית מולו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הגם שהמפקח מגיב באופן ענייני ושקול, הקשר בינו לבין העורר אינו משמעותי באופן שיוכל להוות גורם משפיע עליו וזאת אף כעולה משיחה עם העורר עצמו ובנוסף כי העורר עצמו אינו מבטא את אותה מוטיבציה לשינוי כפי שהגיס מצפה ממנו.

לאור סך כל האמור לעיל, הביע שירות המבחן את הקושי להמליץ על שחרורו של העורר ממעצר לחלופה זו.

8. בימ"ש קמא סקר בהחלטתו את האמור בתסקיר המעצר. כמו כן, ציין, את מידת המסוכנות העולה מהעורר, שכן המדובר באלימות הנובעת ישירות מעבירת ההתפרצות ובאופן שהחשש להסלמת האירוע נוכח הגעת בעל הדירה למקום, התממש בנסיבות אלה, בעת שהעורר לא הסתפק רק בטריקת הדלת שגרמה לשבר בידו של המתלונן אלא המשיך ואיים עליו במוט ברזל וראיתי עין בעין עם בימ"ש קמא בדבר המסוכנות המהותית הנשקפת מצדו של העורר נוכח אופן התנהלותו ונסיבות האירוע.

בימ"ש קמא אף היה ער לעברו הפלילי של העורר, וכן לעובדה שזקף לחובתו הרשעה בעבירות של הפרת הוראה חוקית והשלכות שיש לכך כדי להשפיע על האמון שניתן לתת בעורר שימלא אחר תנאי שחרורו היה ויוטלו עליו, וגם בעניין זה ראיתי עין בעין עם בימ"ש קמא. ייאמר כי ב"כ העורר שם דגש על העובדה שעברו של העורר אינו בעבירות רכוש, ואולם יש בעובדה שזקף לחובתו עבירות אלימות וריצה עונשי מאסר בפועל כדי להצביע על מסוכנותו.

9. בימ"ש קמא אף ציין כי שירות המבחן בחן חלופה אפשרית, וכן ציין כי פסילת החלופה ע"י שירות המבחן נובעת בעיקר בשל העורר ופחות בשל המפקחים המוצעים. עוד ציין, כי אכן מדובר באנשים נורמטיביים שאין פסול בהם כשלעצמם, אולם כאשר מדובר במסוכנות הקיימת מהמשיב, התרשם שירות המבחן כי לא יוכלו להוות גורם שיאיין מסוכנות זו.

10. בנסיבות אלה, ובעת ששירות המבחן פירט את טעמיו להעדר המלצה לשחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת וסבר כי לא יוכלו להוות גורם שיאיין מסוכנות זו מטעמים אלה, לא מצאתי לקבוע כי טעה בימ"ש קמא בכך שלא בחן את המפקחים המוצעים בעצמו, או לא מצא לסטות מהמלצת שירות המבחן ולא הורה על שחרור לחלופה זו.

בימ"ש קמא קבע בנוסף, כי נוכח כל האמור לעיל, לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופה שהוצעה ולא נקבע על ידו שלא תסכון כל חלופת מעצר בעניינו של העורר.

11. בנסיבות בהן, לא מוצעת ע"י ב"כ העורר כל חלופת מעצר אחרת, לא מצאתי כי יש להחזיר את הדיון

לבימ"ש קמא ודין הערר להידחות.

למותר לציין, כי אין בכך כדי לחסום את הדרך בפני ב"כ העורר לפנות לבימ"ש קמא היה וימצא מקום לעשות כן, ולהציע חלופת מעצר אחרת, וזו תידון ותוכרע לגופה.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ה, 03/05/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת